

اول می

روز هم‌بستگی کارگران سراسر جهان خجسته باد

یک بار دیگر روز اول می، روز هم‌بستگی کارگران سراسر جهان فرارسید. این روز، روز نماد مبارزه علیه هر گونه ستم، استثمار و نابرابری است.

اول می، روز فریاد رسای هزاران کارگر ستم‌دیده در سراسر جهان است. در این روز طبقه کارگر با خشم انقلابی و فریادهای اعتراض‌آمیز شان کاخ ستم را به لرزه در می‌آورند. در این روز فریادهای در گلو خسیبیده هزاران کارگر ستم‌دیده در سراسر جهان، به هم پیوند می‌خورد و هم‌صدا، قهر انقلابی خویش را به تصویر می‌کشند.

این روز در حالی فرا می‌رسد که اشغال‌گران امپریالیست تحت رهبری امپریالیزم امریکا طالبان را برای بار دوم به قدرت رساندند و بدین طریق سلطه شوم استعماری و اشغال‌گری خود را به شکل خفیف‌تر آن ادامه می‌دهند.

این روز در حالی فرا می‌رسد که زنان به شدیدترین وجه از شئونیزم جنسی رنج می‌برند، این روز در حالی فرا می‌رسد که دختران جوان از تحصیل محروم گردیده‌اند و صحبت از تحصیل دختران گناه محسوب می‌گردد. این روز در حالی فرا می‌رسد که تعدادی از زنان مبارز که به خاطر بدست آوردن حقوق شان صدای خود را بلند نموده بودند هنوز در اسارت طالبان به سر می‌برند.

این روز در حالی فرا می‌رسد که کشورهای امپریالیستی با بازی‌های اغواگرانه و فریب کارانه خود زندگی میلیون‌ها کودک را به سمت نابودی سوق داده‌اند. و این روز در حالی فرا می‌رسد که میلیون‌ها نفر به خاطر فقر گسترده به تگدی‌گری پرداخته و میلیون‌ها نفر به خاطر بدست آوردن لقمه نانی به کشورهای همسایه آواره گردیده‌اند.

این روز در حالی فرا می‌رسد که رقابت میان امپریالیزم روسیه و متحدش (سوسیال امپریالیزم چین) از یک‌سو و امپریالیزم غرب به رهبری امپریالیزم امریکا از سوی دیگر در افغانستان به شدت جریان دارد و می‌رود تا این کشور را به گره‌گاه تضاد ذات‌البینی امپریالیست‌ها تبدیل نماید.

این روز در حالی فرا می‌رسد که توده‌های ستم‌دیده افغانستان سه دوره کوید 19 را با مشکلات عدیده‌ای پشت سر گذاشته و به نسبت بی‌کفایتی رژیم‌های ارتجاعی هزاران نفر جان‌شان را از دست داده‌اند.

این روز در حالی فرا می‌رسد که تفرقه‌افکنی توسط امپریالیست‌ها و مرتجعین وابسته‌شان در افغانستان بیش از پیش دامن خورده است.

وظیفه نیروهای انقلابی در این برهه حساس کشور عبارت از درک عاجل نیاز مبارزاتی است. یا به عبارت دیگر نیروهای انقلابی کشور باید بدانند که نسبت به هر شرایط دیگر نیاز عاجل مبارزاتی عبارت است از دسترسی به یک برنامه مشخص انقلابی جهت وحدت همه نیروهای انقلابی و برای متحد نمودن نیروهای ملی - دموکرات کشور در محور برنامه واحد جهت مبارزه علیه نظام امارتی و حامیان اشغال‌گروشان. فقط از این طریق ما می‌توانیم که توده‌ها را آگاهی انقلابی داده و پلان شوم مرتجعین و حامیان اشغال‌گروشان را خنثی سازیم.

در سال ۲۰۰۱ میلادی کشورهای امپریالیستی (ناتو) به رهبری امپریالیزم امریکا به افغانستان تجاوز نظامی نمودند و این کشور را به اشغال نظامی شان در آوردند و یک حاکمیت پوشالی و دست‌نشانده بر اریکه قدرت نصب نمودند، و در ظرف بیست سال گذشته از هیچ جنایتی در حق مردم این سرزمین فروگذار نکردند و به قول خودشان بیش از ۹۰ فیصد مردم این کشور زیر خط فقر رفته اند، همین تجاوزگری و اشغال بود که امروز توده‌های ستم‌دیده با مشکلات مضاعفی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

بعد از بیست سال اشغال مستقیم افغانستان امپریالیزم امریکا تن به شکست داد و دست پروردگان دیروزی اش را با یک توافق بر اریکه قدرت نصب نمود و به این طریق به اشغال نظامی اش پایان داد، اما از لحاظ سیاسی و استخباراتی افغانستان هنوز در اشغال امپریالیزم امریکا قرار دارد. طبق "توافق‌نامه امنیتی" تحمیلی که با رژیم مزدور غنی بسته بود، هنوز حریم هوایی کشور و ۷ پایگاه نظامی در اختیار امریکا قرار دارد و طبق این توافق هر زمانی که امریکایی‌ها بخواهند می‌توانند نیرو به افغانستان اعزام نمایند. براساس این توافق اعزام نیرو به افغانستان ضرورت به اجازه ندارد. بر این اساس است که ترامپ اعلان می‌کند که « ما باید به افغانستان بر گردیم و تمام تجهیزات مان را پس بگیریم.» بناءً افغانستان هنوز هم یک کشوری مستعمره - نیمه فیودالی، مانند دوره امپریالیزم انگلیس در افغانستان باقی مانده است.

امروز تحت حاکمیت طالبان توده‌های زحمت‌کش افغانستان نه تنها از ستم طبقاتی رنج می‌برند، بل که از ستم میلیتی، ستم جنسیتی و ستم مذهبی نیز به شدیدترین وجه در رنج و عذابند.

امروز تحت حاکمیت طالبان زنان که نیمی از نفوس کشور را تشکیل می‌دهند، علاوه بر ستم امپریالیستی، نیمه فئودالیزم و بورژوا بروکرات، از ستم مردسالاری نیز رنج می‌برند. تبعیضات، تعصبات و بی‌عدالتی‌های شدید و گسترده‌ای از درون خانواده تا طیف وسیع گستره جامعه را در بر می‌گیرد، و در حق زنان بخصوص زنان کارگر انواع و اقسام مظالم اجتماعی را روا داشته اند و شئونیزم جنسی به غلیظ‌ترین شکل بر زنان تحمیل گردیده است.

امپریالیزم امریکا به خاطر تأمین منافع درازمدتش در افغانستان "مذاکرات صلح دوحه" را با طالبان راه‌اندازی نمود و حسب این توافق به این نتیجه رسید که از خیر دولت ائتلافی بگذرد و افغانستان را بطور مطلق به طالبان تسلیم نماید. روی این ملحوظ بایدن به خروج نیروهایش از افغانستان اقدام نمود و در روز ۱۵ اگست ۲۰۲۱ میلادی با حضور پنج هزار و هشتصد نیروی امریکایی ارگ را به طور مسالمت‌آمیز به طالبان تسلیم نمود. البته ناگفته نباید گذاشت که کشورهای همسایه برای به قدرت رسیدن طالبان نیز نقش بازی نمودند، اما نقش شان فرعی بود و نقش اساسی برای به قدرت رسیدن دوباره طالبان را امپریالیزم امریکا داشت.

در کشور مستعمره - نیمه فیوآلی افغانستان، برپایی مقاومت همه جانبه ملی مردمی و انقلابی وظیفه همه نیروهای انقلابی کشور است. این مقاومت باید بطور همه جانبه علیه امارت اسلامی و حامیان اشغال‌گروشان تا پیروزی کامل انقلاب دموکراتیک نوین به پیش برده شود.

ما زمانی می‌توانیم این شعار را در عمل پیاده نمائیم که بطور جدی علیه ستم امپریالیستی و شئونیزم غلیظ جنسیتی و میلیتی امارت اسلامی طالبان مبارزه نمائیم.

امروز در جهان تضاد میان کار و سرمایه و تضاد میان امپریالیست‌ها بیش از پیش تشدید گردیده است، اما تضاد عمده در جهان همانا تضاد میان امپریالیزم و خلق‌های تحت ستم می‌باشد. این وضعیت به‌خوبی بیان‌گر آنست که کشورهای افریقا، آسیا و امریکای لاتین مراکز توفان انقلاب جهانی باقی مانده اند.

پرولتاریای جهان و نیروهای انقلابی تعیین‌کننده شاه‌راه تمدن بشریت، هستند، و ازین‌رو باید مبارزات قهری طبقه کارگر تحت رهبری حزب پیش‌آهنگش سمت‌وسوی واحدی به‌خود بگیرد و علیه نظام امپریالیستی قیام نمایند و تا سرنگونی کامل این نظام به پیش رود.

خجسته باد روز جهانی کارگر

پاینده باد، هم‌بستگی جهانی کارگران سراسر جهان

کمیته اتحاد و انسجام نیروهای انقلابی افغانستان

اول می 2022 میلادی

11 ثور 1401 خورشیدی

www.afghanistanarmy.org

strugglecommittee4@gmail.com